

JÁTÉKOSJOGOK NYILVÁNTARTÁSA A SZÁMVITELBEN ÉS KAPCSOLÓDÓ MENEDZSMENT KÉRDÉSEK

ACCOUNTING RECORDS OF PLAYER'S RIGHTS AND RELATED MANAGEMENT ISSUES

SZABÓNÉ SZŐKE RÉKA PhD-hallgató

Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Kar, Számviteli és Pénzügyi Intézet

ABSTRACT

Present day the sport has become a separate business area and gained real ground itself. Constantly increasing the number of those countries that have autonomous and developed sports market. According to some estimates four percent of the EU's GDP makes up the sport. In order to, the sport to be able to develop a large extent, it was necessary for investments in sport and other sources of funds. We also can establish that the economic development of the sport in Hungary is mainly contributed to state subsidy, while in the more developed Western European countries funded by the private sector in this area. My study aims to present the sporting player's rights for an economic approach, how and at what value is recorded in the financial reporting, as well as the management need to deal with how important questions in this context. To achieve the objectives my model will be an accounting balance sheet of a fictive football company.

1. Bevezetés

Az Európai Bizottság 2012-es tanulmánya arról szól, hogy a sport nem csupán a társadalom fejlődéséhez járul hozzá, de a nemzeti jövedelemhez hozzáadott értéke is folyamatosan növekszik, ez által egyre nagyobb jövedelemforrásokat hoz létre a nemzetek számára. De nem csak közvetlen hatásról beszélhetünk a sport kapcsán, vannak pozitív, közvetett hatások is. Közvetett hatásnak tekinthetjük a sport fogyasztásra gyakorolt hatását, melynek révén megnő a fogyasztási kiadás. De ilyen például a tőkeállomány növekedése, azaz a sportba történő befektetés, valamint a multiplikátor hatás is ide sorolható. A multiplikátor hatás alatt a sporttevékenység keretében felhasználásra kerülő termékek és szolgáltatások iránti kereslet generálását értjük (II).

A tanulmány célja, hogy bemutassa a labdarúgók játékosjogának nyilvántartását a 2000. évi C. törvény a Számvitelről által szabályozott beszámolóban, azon belül is a beszámoló részeként elkészítendő mérlegben. Adott labdarúgó vállalkozásnak lehet saját nevelésű, vásárolt és szabadon igazolt játékos. Amennyiben saját nevelésű játékosal rendelkezik a vállalkozás, akkor azt nem mutathatja ki a vagyon elemei között a magyar számviteli törvény szerint, pedig ez a játékos ugyanúgy bér és egyéb költséget jelent a vállalkozás számára, ilyen költség lehet például a mez, a szakmai stáb munkája, utazás, stb., mint a vásárolt játékosai és ugyanúgy bevételt is generál. Ennek oka, hogy a mérlegben vagyoni értékű jogként csak a megszerzett jogokat lehet kimutatni. Másik fontos tényező, amit a 2004. évi I. törvény a Sportról mond ki, hogy amint egy sportolónak a munkaszerződése, vagy a megbízási szerződése lejár, szabadon rendelkezhet a saját játékosjo-

gával (I2). A szabadon igazolható játékosok esetében a jogügyletek munkaszerződések vagy megbízási szerződések révén jönnek létre, melynek keretében a vállalkozás és a játékos megállapodik a játékos bérében, és még további kondíciókban. A szerződés feltétele, hogy az abban rögzített összeg a számviteli szabályoknak megfelelő módon bérként kerül elszámolásra (Berkes et al. 2012). Tehát ebben az esetben sem kerül be a játékos joga a vagyonkimutatásba (mérlegbe), hiszen azt a vállalkozás nem vásárolta meg. A harmadik eset a játékosjog használatának megvétele, mely sportolói igazolásnak minősül, ez ellenérték megfizetésével jár, ilyenkor a vállalkozás a meglévő eszközei között kimutathatja a játékos értékét.

2. Anyag és módszer

Jelen tanulmány célja, hogy bemutassa, hogyan tartjuk nyilván a számvitelben a labdarúgók játékos jogait, valamint, hogy milyen módszerrel lehetséges megállapítani ezen immateriális javak értékét. Ennek érdekében tanulmányoztam a kapcsolódó 2000.évi C. törvényt a Számvitelről és néhány szakirodalmat is. A tanulmányban megfogalmazott célok könnyebb megértése érdekében fiktív labdarúgó vállalkozás mérlegén keresztül szemléltetem a játékosjogok nyilvántartását és ismertetem a szakirodalom szerinti érték megállapítás módszereit, valamint a kapcsolódó menedzsment kérdéseket.

3. Eredmények

Az eredmények fejezetben kívánom bemutatni először is azt, hogy a labdarúgó vállalkozások hogyan mutatják ki a beszámoló részeként elkészítendő mérlegben a játékosainak jogainak értékét, abban az esetben, ha azok saját nevelésű, igazolt vagy vásárolt játékosok. Mindezt egy fiktív vállalkozás mérlegén keresztül fogom szemléltetni. Ezután kitérek arra, hogy milyen módszerek vannak arra, hogy a saját nevelésű játékosainak a cég értéket adjon. Végezetül pedig ismertetem a témához kapcsolódó menedzsment kérdéseket.

A sport fogalmát az Európai Unió 2007-ben kiadott könyvében foglaltak alapján úgy határozta meg, hogy a fizikai aktivitás minden egyes formája, amely minden szinten azt célozza meg, hogy akár alkalmi vagy rendszeres gyakorlás által, a fizikai állóképesség és mentális jóllét kifejezhető vagy fejleszhető, szociális kapcsolatok létrehozását segítő vagy versenyeredmények elérését előmozdító tevékenység legyen (I3). A sport, mint gazdasági ágazat több millió embernek teremt munkahelyet, olyan különböző területeken, mint például a rendezvény szervezés, marketing, kereskedelem és természetesen maga a hivatásos sport.

A játékosjog fogalmával már az 1996-ban hatályba lépett 1996. évi LXIV. törvény is foglalkozott. Erre azért volt szükség, hogy biztosítsa a sportvállalkozások közötti játékos transzfer kifejezése jogszerű legyen, valamint szabályozza a sportoló klub váltását (Szöke–Bács 2015). A jelenleg is hatályos sportról szóló 2004. évi I. törvény (továbbiakban Sporttv.) magába foglalja azt a meghatározást, hogy a játékosjog olyan jog, amely a sportoló sporttevékenységéhez fűződik és, mégpedig maga a fizikai és szellemi képességei valamilyen sporttevékenység keretében történő felhasználásának joga (I3). A sportolók játékosjogát a számviteli mérlegben az immateriális javak között tartjuk nyilván, mint vagyoni értékű jogok. A mérleg a beszámoló része, egy számviteli okmány, amely a vállalkozás eszközeit és forrásait tartalmazza összevontan, pénzügyi tekintetben egy adott időpontra vonatkozóan. Az immateriális javakat a számviteli törvény olyan nem anyagi eszközökként definiálja, amelyek tartósan, legalább egy éven túl szolgálják a vállalkozás tevékenységét (I4). Az immateriális javak a vállalkozás vagyonának részét képezik, az eszközei

között megjelenő vagyonelem. A sportolói játékosjogot vagyoni értékű jogként mutatjuk ki a mérlegben, az immateriális javakon belül A vagyoni értékű jogok alatt olyan nem anyagi javakat értünk, amelyek önmagukban is forgalomképes jogokat testesítenek meg. Vagyoni értékű jogok közé soroljuk a játékosjogon kívül például a bérleti jogot, használati jogot, márkanévet, licenct, szellemi termékek felhasználásának jogát, koncessziós jogot és a játékjogot. Kritérium, hogy ezek a vagyonelemek közzé nem sorolhatóak ingatlanhoz kapcsolódó jogok, hiszen azokat a tárgyi eszközök között kell kimutatni. A vagyoni értékű jogok fogalmában megjelenik a forgalomképes jellemző is, tehát ezeknek a nem anyagi eszközöknek forgalomképeseknek kell lenniük, ami számos területen, de köztük a sportban is nagyon fontos szempont. Forgalomképesség alatt azt értjük, hogy forgalomképesnek számít az a jog, amelyre van fizetőképes kereslet és az eladó szabadon rendelkezik felette. Ez magába hordozza azt, hogy vagyoni értékű jogot csak vagyoni hozzájárulás vagy vétel útján lehet szerezni. A sportban játékosjogot inkább vétel során szerezhet a vállalkozás, a vagyoni hozzájárulás nem jellemző (Éva 2007).

A vagyoni értékű jogok fontos tulajdonsága még a forgalomképességen kívül, hogy az ellenérték megfizetése előre történik, nem pedig később valamikor a működés folyamán, illetve, hogy tartós jogokról beszélünk, tehát minimum egy éven át áll a gazdálkodó egy-egy tulajdonában (I4).

3.1. Játékosjogok nyilvántartása a számvitelben

A számviteli törvény szerint a vagyoni értékű jogokat a mérlegben nettó értéken, vagy más néven könyv szerinti értéken kell szerepeltetni. A vállalkozás számára releváns bruttó értéke ezeknek az eszközöknek, az az összeg, amelyet az eszköz megszerzéséért fizettek (Éva 2007). A kimutatáshoz szükséges nettó értéket úgy kapja meg a vállalkozás, ha bruttó értékből levonja a terv szerinti értékcsökkenést és a terven felüli értékcsökkenést, melyet korrigál még a terven felüli értékcsökkenés visszairására kerülő összegével és az érték helyesbítés értékével (Sztanó 2006). Terv szerinti értékcsökkenést abban az esetben számolhat el a vállalkozás, ha előző évhez képest az eszközük korszerűtlenné vált, elhasználódott, erkölcsileg elavult vagy a pénzben kifejezett értéke csökkent. Terven felüli értékcsökkenés elszámolásának akkor van helye, ha az eszköz könyv szerinti értéke tartósan és jelentősen lecsökken, vagy például ha megrongálódik, használhatatlanná válik. A számviteli törvény szerint viszont a szerződés módosulása miatt csak korlátozottan vagy egyáltalán nem is érvényesíthető terven felüli értékcsökkenés elszámolása a vagyoni értékű jogokra. A vállalkozónak továbbá lehetősége van arra, hogy piaci értéken értékelje ezeket a jogokat (I4). Ebben az esetben a vállalkozásnak minden év december 31-én meg kell állapítani az eszköz könyv szerinti és piaci értékét is. Abban az esetben, ha az eszköz két értéke között pozitív különbség van, elsőként a terven felüli értékcsökkenés értékét kell visszaírnia - ha volt ilyen- és maximum azon az értékben, amelyen azt elszámolta. Ezt követően élhet az érték helyesbítés lehetőségével a vállalkozó, melynek forrása a forrás oldalon található értékelési tartalék. Érték helyesbítést csak maximum a piaci értékig lehet ésszerűen elszámolni (I4).

Az első kérdés, amelyet jelen tanulmányban vizsgálok a következő: a beszámoló részeként elkészítendő mérleg hűen tükrözi-e a vállalkozás vagyonát, a rendelkezésre álló játékos értékeinek kimutatása során. A modellem egy fiktív sportvállalkozás mérlege lesz, amely az egyszerűség kedvéért, csak néhány adatot tartalmaz. A hipotézis pedig, amit megfogalmazok, hogy a mérleg nem tartalmazza az összes játékosának értékét, mint immateriális jószág egy labdarúgó vállalkozás esetében. Az 1. számú táblázatban látható a Fiktív FC mérlege, az adatok ezer forintban szerepelnek.

1. táblázat: A Fiktív FC mérlege (adatok ezer forintban)
Table 1.: Fictive FC's balance sheet

Eszközök	„A”	„B”	Források	„A”	„B”
A.) Befektetett eszközök	14 000	24 000	D.) Saját tőke	0	10 000
I. Immateriális javak	2 000	12 000	I. Jegyzett tőke	12 000	22 000
II. Tárgyi eszközök	12 000	12 000	VII. Adózott eredmény	-12 000	-12 000
III. Befektetett pénzügyi eszközök	0	0	E.) Céltartalék	0	0
B.) Forgóeszközök	0	0	F.) Kötelezettségek	14 000	14 000
			III. Rövid lejáratú kötelezettségek	14 000	14 000
C.) Aktív időbeli elhatárolások	0	0	G.) Passzív időbeli elhatárolások	0	0
Összes eszköz	14 000	24 000	Összes forrás	14 000	24 000

(Fiktív adatok alapján saját szerkesztés)

Tegyük fel, csak az egyszerűség kedvéért, hogy a Botláb FC-nek „A” és „B” esetben is már alapításkor volt egy 12 000e Ft értékű foci pályája, amely megjelenik a mérleg eszköz oldalán, a tárgyi eszközök között és a forrás oldalon a jegyzett tőkében. Feltételezzük továbbá, hogy a játékosokkal a következőkben bemutatott gazdasági eseményeken kívül már más esemény nem is fordult elő. Az „A” esetben volt tíz fő saját nevelésű játékos, akiknek a bére évi 1 000 eFt. Mivel saját nevelésű játékosok, nem lehet kimutatni a mérleg eszköz oldalán az immateriális javak között a játékosjogot. Csak a forrás oldalon jelenik meg a velük kapcsolatos bérköltség, ami csökkenti az adózott eredményt és nő a rövid lejáratú kötelezettsége a vállalkozásnak. Ezen felül a csapatnak van még két fő vásárolt játékos, akiknek szintén ennyi a fizetésük, de ezek a játékosok már megjelennek az immateriális javak között, mivel szerzett jogok, értékük legyen 1 000 eFt/fő. A két fő vásárolt játékos ellenértékét még nem fizette ki a vállalkozás. Más költsége vagy bevétele nem volt a vállalkozásnak az egyszerűség kedvéért, és eltekintünk a játékosokkal kapcsolatos egyéb költségektől is, így az eredményét csak a bérköltség befolyásolta, csökkentette. Az adózott eredményénél láthatjuk, hogy a vállalkozás nyereségesen vagy veszteségesen gazdálkodott az adott évben. Az „A” esetben a mérlegben megjelenő értékek:

- immateriális javak: 2 fő vásárolt játékos x 1 000 e Ft érték= 2 000e Ft
- tárgyi eszközök: 1 db foci pályája= 12 000 e Ft
- jegyzett tőke: 1 db foci pályája= 12 000 e Ft
- adózott eredmény: 12 fő játékos x -1 000e Ft bér= -12 000e Ft
- rövid lejáratú kötelezettségek: 12 fő játékos x 1000e Ft bérfizetési kötelezettség + 2 fő vásárolt játékos x 1000e Ft még ki nem fizetett ellenértéke = 14 000e Ft

Azok a saját nevelésű játékosok, akiket rendszeresen játszat a meccseken a labdarúgó vállalat, ugyanúgy értéket teremtenek a vállalkozás számára, mint a vásárolt játékosok.

A „B” esetben azt szeretném szemléltetni, hogy hogyan alakulna a vállalkozás mérlege, ha a törvény lehetővé tenné a saját nevelésű és a szabadon igazolható játékosok kimutatását is a mérleg eszköz oldalán. Ebben az esetben is rendelkezik a vállalkozás egy foci pályával, két vásárolt játékoskal és tíz fő saját nevelésű játékoskal. Ami eltér az „A” esethez képest az, hogy az eszköz oldalon nőne a vagyon, az immateriális javak révén, hiszen megjelennek a saját nevelésű játékos is, akiknek értékük az egyszerűség kedvéért szintén 1000e Ft/fő. Ezzel egyidejűleg a jegyzett tőke is nőne 10 000 eFt-tal, hiszen a saját nevelésű játékosok is rendelkezésre állnak a foci pályával mellett. Így az „A” esethez képest az alábbi tételek változnak:

- immateriális javak: 12 fő játékos x 1 000 e Ft érték= 12 000e Ft
- jegyzett tőke: 10 fő vásárolt játékos x 1 000e Ft érték+1 db foci pályája x 12 000e Ft = 22 000e Ft

A modell fiktív adatokon alapszik. A „B” eset csak egy javaslat arra, hogy hogyan is működhetne másként a játékosjogok nyilvántartása, abban az esetben, ha kimutatásra kerülnének a már említett saját nevelésű és szabadon igazolt játékosok. Véleményem szerint szükséges lenne egy szempontrendszer, egy modell létrehozása, mely lehetővé tenné azt, hogy a szabadon igazolható és a saját nevelésű játékosnak értéket tudjunk adni, és azon az értéken nyilván tudjuk tartani könyveikben. Az bizonyos, hogy a számviteli törvény azért nem engedi kimutatni ezeket a játékosokat, mert nem megbízhatóan mérhető az értékük. Az érték megállapítással kapcsolatos kérdéseket a következő fejezetben mutatom be.

3.2. Játékosjogok érték megállapításának módjai

A másik témakör, amely szorosan kapcsolódik az előzőhöz és a modellhez is, a játékosok értékének megállapítása. A szakirodalom szerint ennek három féle módja lehet. A kérdés az, hogy valóságban melyik tükrözi hűen a játékosok valódi értékét, amelyen a mérlegben szerepeltetni lehet őket.

- **Költség alapú meghatározás:** azaz a játékos annyit ér, amennyi költség vele kapcsolatosan felmerül. Ilyen költségek például a bérköltség, járulékok, anyag jellegű ráfordítások, értékcsökkenés, stb. Ezt tekinthetjük reálisnak, hiszen az eredménykimutatásban rendelkezésre állnak az információk, hogy melyik játékos mennyi költséget jelent a vállalkozásnak.
- **Jövedelem alapú meghatározás:** azaz a játékos annyit ér, amennyi jövedelmet teremt a vállalkozásnak. Ilyen jövedelem például a marketing bevétel, szponzor, jegyeladás, mezek, stb. Becsléseken alapul, jövőbeli árakon értékeli a játékos jogot. Jövőbeni pénzáramlások jelenlegi értékét kell megállapítani, azaz jövőérték számításának módszerét kell alkalmazni.
- **Piaci alapú meghatározás:** Ezt alkalmazzák a futballban. Azaz a piac megítélésére hagyatkozva adnak értéket a játékosoknak, úgymond egymásra licitálva. A játékosok aktuális értékéhez hozzájárul a marketingérték, azaz sportesemények során szerzett közmegítélés, a hozzájuk kapcsolódó érzelmi effektusok és a teljesítményük szubjektív megítélése (Káldos 2006).

A tanulmány előző fejezetében, a számításoknál az első típusú módszert alkalmaztam, de a labdarúgás piacán a harmadik típusként bemutatott érték meghatározás a szokványos. A kérdés, hogy ez mennyire reális. Mint ahogyan azt már említettem, szükségesnek tartok egy szempontrendszert kidolgozni, mely alapját jelentheti a piaci alapú meghatározásnak. Tehát a vállalkozás folyamatosan méri a játékosokkal kapcsolatos költségeket, mint például a mez, utazás, étkeztetés, nevelés stb. és a hozamokat is, melyeket aktiválni lenne szükséges egy adott időpontban, ezáltal bekerülne a vállalkozás eszközei közé a labdarúgó. A költségek mérésére az első, a hozamokéra a második módszer lenne alkalmas. A kérdés csak az, hogy melyik az az időpont, mikor kellene az aktiválást végrehajtani. Egy lehetséges időpont lehetne az az időpont, amikor megfelel a kitűzött szempontoknak. Ilyen szempont lehet például a játszott mérkőzések száma egy bajnokságban, a rúgott gólok száma, gólpasz stb. Ekkor a vállalkozás megállapít neki egy értéket (könyv szerinti értéket), melyen aktiválja. Ezt követően a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardokban (IFRS) foglaltak szerint lehetősége lenne a játékos értékének ártértelezésére például más azonos poszton játszó játékosok értékéhez való viszonyítás alapján.

3.3. Játékosjogokhoz kapcsolódó pénzügyi menedzsment kérdések

A pénzügyi menedzsment feladata, hogy foglalkozzon egy ilyen labdarúgó vállalkozás esetében az intellektuális tőke mérésével. Intellektuális tőkének nevezzük a vállalkozás tőkájének azon csoportját, amely azáltal biztosít jobb versenypozíciót a vállalkozás számára, hogy működése révén értéket teremt a vállalat kulcsérintettjei részére. Az intellektuális tőke három fő részből áll, kapcsolati tőke, humántőke és szervezeti tőke. A kapcsolati tőke a vállalkozás külső kapcsolati rendszeréből származó hasznokat, a szervezeti tőke a belső működéséből és felépítéséből fakadó előnyöket foglalja magába. A tanulmány szempontjából lényeges tőkerész a humántőke, amely a szervezet munkavállalói gyakorlatából és tudásából származó hasznot jelent. A három tőkerész közül a humántőke az, amely ha távozik a vállalkozástól az adott játékos, akkor magával viszi ezt az értéket, miközben a szervezeti mindig a szervezet tulajdonában marad, a kapcsolati pedig fele-fele arányban a külső érintettel birtokolja a vállalkozás. Tehát az intellektuális tőke hozzájárul a vállalat piaci értékéhez. Számos irodalom úgy fogalmazza meg ezt a kérdéskört, hogy: mérni a mérhetetlent? Valóban igaz, nagyon nehéz azt megbecsülni, hogy mennyi az az érték, amelyet a játékosok létrehozhatnak a vállalat számára. Az intellektuális tőke értékmérésére három módszert mutat be a szakirodalom:

- Piaci érték alapú megközelítések: a vizsgálat középpontjában a vállalat piaci értékének és a részvényesi tőke értékének viszonyának vizsgálata áll.
- Eszközmegeterülésen alapuló módszerek: számba veszi a vállalat által ténylegesen realizált eredményt, melyet a pénzügyi és a fizikai eszközök után elvárt megeterülésekhez viszonyít.
- Score Card módszerek: a módszer alapján első lépésként azonosítják az intellektuális tőke egyes alkotóelemeit majd mérik azok hozzájárulását a vállalati értékhez.

Tehát fontos lenne, hogy egy labdarúgó szervezetnél a menedzsment foglalkozzon az a kérdéssel, hogy miként tudja mérni és melyik módszer a legmegfelelőbb az intellektuális tőke értékének megállapítására. Számos módszert említ a szakirodalom például a Tobin-féle Q értéket, piaci hozzáadott értéket, Baruch Lev módszerét vagy a Monte Carlo szimulációt. Fontosnak tartom ezzel a kérdéskörrel is foglalkozni, hiszen a labdarúgó vállalkozások pont a legjobb példák arra, hogy ha jó képességű, azaz tapasztalt és nagy tudású játékosai vannak, akkor a vállalkozás értéke is jelentős (Tarnóczy 2013).

4. Összefoglalás

A tanulmány célja, hogy bemutassam egy labdarúgó vállalkozás esetében milyen játékosai lehetnek, illetve, hogy ezeket a játékosokat hogyan tarja nyilván a 2000. évi C. törvény alapján a mérlegben. További cél, hogy ismertessem a szakirodalom szerinti érték megállapítás módszereit, valamint a kapcsolódó pénzügyi menedzsment kérdéseket. Elsőként egy fiktív vállalkozás mérlegében mutattam be két esetet. Az első esetben a számviteli törvénynek megfelelően prezentáltam a vagyonelemek és események besorolását, majd a második esetben kitértem arra, hogy mi lenne, ha lehetséges lenne a saját nevelésű és a szabadon igazolt játékosok kimutatása is. Ezzel kapcsolatosan azt a következtetést vontam le, hogy valóban érthető az, hogy a számviteli törvény azért nem teszi lehetővé a kimutatásukat, mert nem megbízhatóan mérhető az értékük, de az tény, hogy ők is hozamot generálnak és költséget jelentenek a vállalkozás számára, mint a vásárolt jogok, a kimutatásuk

mellett szól. Ehhez kapcsolódott a következő fejezet kérdésköre, miszerint akkor milyen értéken mutassuk ki a saját nevelésű játékosokat. Véleményem szerint, ha eléri a kívánt szempontrendszer, melyhez egy modell felépítését tartom szükségesnek, akkor számba kell venni az addig felmerült költségeket és hozamokat, mely alapján megállapított értéken aktiválni kell a játékos jogát, bekerülve így a vállalkozás vagyonelemei közzé. Ez után lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt az értéket később a vállalkozás átértékelhesse, ugyanúgy ahogyan az az IFRS szerint is zajlik ez. Végül foglalkoztam a kapcsolódó pénzügyi menedzsment kérdésekkel, azaz annak fontosságával, hogy a menedzsmentnek feladata kellene, hogy legyen, hogy mérje, hogyan és milyen értékben járulnak hozzá a játékosok a vállalat piaci értékéhez. A szakirodalom által ismertetett módszereket is bemutattam.

Véleményem szerint a sport gazdasági szerepének fontossága mellett már nem tudunk eltekinteni. Foglalkozni kell az aktuális problémákkal, kérdésekkel és fejlődési tendenciákkal. Tanulmányomban a sport gazdasági szempontból történő vizsgálatának csak apró szeletét mutattam be, de ennek jelentősége nagy. Kutatásaim a továbbiakban ezeket a témaköröket fogják mélyrehatóbban vizsgálni.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Berkes Péter–Bodnár Péter–Budavári Ágota–Czeplédi Orsolya–Dosek Ágoston–Farkas Péter–Géczy Gábor–Gósi Zsuzsa–Gulyás Erika–Kassay Lili–Kovács Péter–Muszbek Mihály–Nemes András–Pignitzky Dorottya–Sipos-Onyestyák Nikoletta–Sterbenz Tamás–Vácz János (2012): Sportmenedzsment. Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar, Budapest.
- Éva Katalin (2007): Számvitel-elemzés I. Perfekt Gazdasági Tanácsadó, Oktató és Kiadó Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest.
- Káldos Péter (2006): A szellemivagyong-értékelés elméletis és gyakorlati módszerei. <http://www.sztnh.gov.hu/kiadv/ipsz/200608-pdf/01-kaldos-peter.pdf>. Adatok letöltve: 2016. 05. 31.
- Szóke Réka–Dr. Bács Zoltán (2015): Egy vállalkozás magyar, nemzetközi és UEFA szerinti beszámolójának összehasonlítása, különös tekintettel a játékosjogogra versus sportcontrolling. Controller Info. III. évfolyam. 2. szám. 2015/2. pp. 2–7.
- Sztanó Imre (2006): A számvitel alapjai. Perfekt Gazdasági Tanácsadó, Oktató és Kiadó Zártkörűen Működő Részvénytársaság, Budapest.
- Tarnóczi Tibor (2013): Pénzügyi kimutatások elemzése előadás sorozat. Debreceni Egyetem, Gazdaságtudományi Kar, Számviteli és Pénzügyi Intézet.
- I1: <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-sports-economic-growth-final-rpt.pdf>. Adatok letöltve: 2016. 05. 31.
- I2: https://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=a0400001.tv Adatok letöltve: 2016. 05. 31.
- I3: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=URISERV%3A135010> Adatok letöltve: 2016. 05. 31.
- I4: https://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=A0000100.TV Adatok letöltve: 2016. 05. 31.